

ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ.

—000—

Τὴν 15 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἐτελέσθη παρουσία τῆς Μεγαλειοτάτης προστάτιδος τοῦ Ἀμαλίου Ὀρφανοτροφείου, ἡ πρώτη ἐνιάσιος μνήμη τῆς καθιδρύσεως τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος. Ἡ τελετὴ ἦν βεβαίως κατανοητικὴ τὰ κοράσια, παρουσιασθέντα ἐνδεδυμένα πενήτρως μὲν ἀλλὰ μετὰ πλείστης ὕψους καθαριότητος καὶ ὁμοιομόρφως, ὑπεβλήθησαν εἰς ἐξέτασιν στοιχειωδῶν τινῶν μαθημάτων, καὶ ἐπέδειξαν τὰ χειροτεχνήματα αὐτῶν εἰς ἃ θαυμασίως ἐπέδωκαν. Καὶ ὅτε ὁ ἔφορος Κ. Γ. Τυπάλδος, περαίνων τὴν ἐκθεσιν ἦν κατωτέρω δημοσιεύομεν, ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰ ὄφρανα, πάντων τῶν περισσώτων οἱ ὀφθαλμοὶ περιεχύθησαν ὑπὸ δακρύων. Πάντες ἠύλγησαν τοὺς συστήσαντας τὸ κατὰστημα καὶ συνδρομῶντας αὐτὸ, καὶ ἐξαίρετως τὴν Γαλινοτάτην Προστάτιδα, συντόνως μεριμνῶσαν ὑπὲρ τῆς εὐδωσέως αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν τελετὴν καταβάντες εἰς τὸ ἐστιατώριον, κατενόχθημεν ἐκ νέου τὴν καρδίαν ἰδόντες τριάκοντα ὄφρανα, τὸν ἐπιούσιον τέως στερούμενα, νὰ τρώγωσι καθαρὸν ἄρτον καὶ εὐχυμὰ ἐδέσματα.

Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας σημειώσεις, πρὸς συντήρησιν τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀγορᾶν ἐπίπλων, πληρωμὴν μισθῶν, κτλ. ἐδαπανήθησαν κατὰ τοὺς πρώτους 14 μῆνας δρ. 18,602, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ διαχείρισις ἐγένετο εὐσυνειδήτως. Εἰσπράχθησαν δὲ μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1856 δρ. 215,764. Ὅτι δὲ λυπεῖ πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν εἶναι, δὲν λέγομεν ἢ μικρὰ προθυμία, ἀλλ' ἡ ἀναλγησία τῶν κατοίκων τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος περὶ τὴν πρόσδον τοῦ σωτηρίου τούτου καταστήματος. Ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ παρατιθεμένου πίνακος, ἐκ τῶν 27 πόλεων αἰτίνας συνεισέφεραν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, *τέσσαρες μόνον* εἶναι Ἑλληνικαί. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τί συνεισέφεραν; Αἱ Ἀθηναί, ἐξαίρουμένης τῆς ἐκ δραχμῶν 65,665 καταθέσεως τῆς Βασιλίσσης, καὶ τῆς ἐκ δρ. 6000 προσφοράς τῆς Κ. Μ. Ὑψηλάντου ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος διαμενοῦσης, μόλις ἔδωκαν δέκα χιλιάδας δραχμῶν καὶ τὸ ἔτι λυπηρότερον, ἀναμέσον τῶν εὐαρίθμων συνδρομητῶν, δὲν βλέπομεν τὰ ὀνόματα τῶν εὐποριωτέρων. Καὶ ὅμως καθ' ἐκάστην Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν συρρέομεν ἐποχοῦμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς Μουσικῆς, ἀδρῶς μισθοῦντες ἀμάξας ὡσεὶ ἀλγοῦμεν τοὺς πόδας, καὶ αὐριον, ὅταν συστηθῇ ἐκ νέου θέατρον, θέλομεν συμπιέζεσθαι τίς πρῶτος νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτό. Ἀλλ' ὦ γαθοὶ! δὲν δίδομεν καὶ εἰς τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς ὄφρανα, ψυχία τινὰ ἐκ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμῶν! Τριάκοντα χιλιάδας κατοίκων ἔχουσιν αἱ Ἀθηναί, καὶ ὅμως τεσσαράκοντα μόνον συνέδραμον ὑπὲρ τοῦ Ἀμαλίου, καὶ οὗτοι πάντες, πλὴν ἑνὸς καὶ μόνου, ἐκ τῶν καλουμένων ξένων. Δὲν ἔχομεν λόγον νὰ προφασισθῶμεν ὅτι δαπανώμεθα συνεισφέροντες ἀλλοῦ διότι, χάρις εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενεῖς,

εἰς πάντα τὰ καταστήματα ὀλίγον ἡμεῖς οἱ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος συντρέχομεν.

Ἡ δευτέρα μετὰ τὰς Ἀθήνας πόλις, ἡ Σύρα, ἔδωκε δρ. 886, ὁ Πειραιεὺς 572, ἡ δὲ Λαμία 2382. Ἐν Σύρᾳ δύο οἱ συνεισενεγκόντες, ἐν Πειραιεὶ τρεῖς, καὶ ἐν Λαμίᾳ δεκαεπτὰ. Συγχαίρομεν δὲ τοὺς Λαμιοὺς διότι ἐράνησαν μᾶλλον καὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν Πειραιῶν φιλοτιμότεροι καὶ φίλοι τῶν ὄφρανων. Δὲν κατακρίνομεν δὲ ἐπίσης καὶ τοὺς ἐν Σύρᾳ, διότι αὐτοὶ συνέστησαν ἐσχάτως ἴδιον ὄφρανοτροφεῖον ἀρρένων θαυμασίως προκόπτον.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν, πρῶτοι τὴν γενναιότητα ἐδείχθησαν οἱ φιλόμουσοι καὶ φιλόανθρωποι Σμυρναῖοι, δεύτεροι οἱ ἐν Λονδίνῃ ὁμογενεῖς, τρίτοι οἱ ἐν Μασσαλίᾳ, τέταρτοι οἱ ἐν Τεργέστη, πέμπτοι οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἕκτοι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἵτινες ὅμως ἔπραπε νὰ φανῶσι πρῶτοι πάντων, καὶ καθεξῆς.

Πίναξ τῶν συνδρομῶν

ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Ὀρφανοτροφ. μέχρι 30 Ἰανουαρίου 1856.

Τύπος τῶν συνδρομῶν.	Ἡ κατ' ἔτος συνδρομ.	Ἡ ἀπαξ βοήθεια.	Ὀλικὸν ποσόν.
1 Ἀθηναί (*).		78325 39	81797 39
2 Πειραιεὺς.	72	500	572
3 Σύρα.	86	800	886
4 Λαμία.	432	4950	2382
5 Κέρκυρα.	246	300	546
6 Βιέννα.	322	6697	7019
7 Πέστα.		4920	1920
8 Τεργέστη.	50	11685	14735
9 Λιδοῦρνον.		6608 39	6008 39
10 Μασσαλία.	136	13055	13191
11 Παρίσιοι.	108	2811 40	2919 46
12 Λούγδουνον.		411	411
13 Φραγκοφεύρτιον.		2250	2250
14 Ἀμστελόδαμον.		400	400
15 Λονδίνον.	1042	14856	15898
16 Λιδερπούλη.	458	1450	1608
17 Μαγκαστρίτς.	420 36	6137 50	6257 86
18 Πετρούπολις.		649 80	649 80
19 Μόσχᾳ.		500	500
20 Ὀδησσός.		6803 17	6803 17
21 Βουκουρέστιον.	500	4000	4500
22 Ἰάσιον.		5596	5596
23 Κωνσταντινούπολις.	450	9950	10400
24 Σμύρνη.		20835	20835
25 Ἀλεξανδρεία.	300	40659 50	40959 30
26 Βηρυτός.	250	509	750
27 Κάβρον.			
28 Ἀθηναί. (Λαχεῖον)		2000	2000
	17444	36 208349.96	245764 32

Ἡ Πρόεδρος
ΖΩΗ ΣΟΥΤΣΟΥ.

Ὁ Ἐφορος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΥΠΑΛΔΟΣ.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς

Κυριακ. Α. Κριστῆ, Ἀνδρ. Μ. Ρενίση, Εὐφροσ. Ν. Αρχαίου.

Ὁ λογιστής

Ἀθανάσιος Αεονάρδης.

(*) Πλὴν τῆς συνδρομῆς αὐτῆς ἡ Κ. Εὐφρ. Ν. Αρχαίου προσέφερε καὶ 25 ἀντίτυπα τοῦ νεωστὶ ἐκδοθέντος Βίου τοῦ Ὀμοσπονδίου.

Μεγαλειότης!

Ότε πρὸ ἑνὸς ἔτους ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης κηδόκησεν ἵνα τιμηθῇ τὸ Ὄρρανοτροφεῖον ταῦτο διὰ τῆς εὐεργετικῆς αὐτῆς παρουσίας, ἐδιωρίσατο αὐτῶ ζωὴν διὰ τῆς Βασιλικῆς αὐτῆς προστασίας, καὶ κόμῳ ἀνεκτίμητον καὶ πανσθενῆ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, τὸ περικλεῖς αὐτῆς ἄνομα.

Νῦν δ' ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου ἔτους ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἔρχεται πάλιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, οὐχὶ ἵνα πληροφορηθῇ περὶ τῆς προόδου τοῦ καταστήματος ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ· διότι συνεχῶς ἐπισκεπτομένη αὐτὸ τὰ πάντα λεπτομερῶς γινώσκει· ἀλλ' ἵνα ἐνθαρρύνῃ διὰ τῆς Βασιλικῆς αὐτῆς παρουσίας τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἐνταῦθα ἀγωνιζομένους, ἐμψυχώσῃ τὰ ὄρρανα ταῦτα κοράσια, καὶ προτρέψῃ τοὺς πάντας εἰς τὴν ὅσον ἐνεστί ταχεῖαν πρόοδον, δι' ἧς ἐπιθυμεῖ ἵνα δικαιωθῶσι καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ ἔθνους, καὶ αἱ προσδοκίαι τῶν πανταχόθεν συνδραμόντων ὁμογενῶν.

Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης, ἐν τῇ Ὑψηλῇ αὐτῆς προνοίᾳ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἔδειξε διὰ τῆς ἐξαιρέτου αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ιδρύματος τούτου συμπαιδείας, πόσον σοβαρὰ ἐθεώρησε τὴν τε ἀνάγκην αὐτοῦ ἐν τῷ παρόντι, καὶ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι· ἔδειξε, λέγω, ἐναργῶς ὁποῖαν σπουδαιότητα ἀποδίδει εἰς τὴν εὕρεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν καταλληλοτάτων μέσων πρὸς ἠθοποίησιν τοῦ λαοῦ, καὶ ἰδίως τῆς πολυπληθοῦς τάξεως τῶν ἀπόρων, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ κοινὴ ἡσυχία, καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ εὐημερία τῶν ἐθνῶν ἐν γένει, ἰδίως δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἔχοντος, ὡς τὸ πάλαι, πλειότερα ἠθικὰ ἢ ὑλικὰ στοιχεῖα ἀναπτύξεως, καὶ στηρίζοντος κυρίως τὰς περὶ λαμπροῦ ἱστορικοῦ μέλλοντος ἀξιώσεις αὐτοῦ εἰς τὴν ἀναγέννησιν νέου πρωτοτύπου καὶ ἐξόχου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἠθοποίησις δ' αὕτη τοῦ λαοῦ κατορθοῦται διὰ μόνης τῆς δημοσίας ἠθικῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν, καὶ ἐξαιρέτως διὰ τῆς ἀγωγῆς τοῦ γυναικείου φύλου, ὅπερ μεγίστην ἔσχε καὶ ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν λαῶν.

Ὁ ἀληθὴς πολιτισμὸς ἐστὶν ὁ πρὸς ἄν ὄρος τοῦ βίου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀληθῆ δὲ πολιτισμὸν καλοῦμεν οὐχὶ μονομερῆ τινὰ ὑλικὴν ἀνάπτυξιν· ἀλλὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς δημοσίας ἠθικῆς ἀγωγῆς, τὴν τελειοποίησιν τῶν πολιτικῶν θεσμῶν, τὴν βελτίωσιν τῶν ἠθῶν, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐκείνων ἀρετῶν αἰτίνας μάλιστα ἀνυψοῦσι τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ἀξίας καταδεικνύουσι. Κορωνίδες δὲ τῶν ἀρετῶν τούτων εἰσὶν ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ φιλανθρωπία, ἧτις, κατὰ τὸ Εὐαγγελικὸν ῥῆμα, περιληπτικὴ ἐστὶ πασῶν τῶν ἀρετῶν, καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας συνήλθομεν σήμερον ἐνταῦθα.

Μελετῶν τις τὴν ἱστορίαν, οὕτως εἰπεῖν, τῆς φιλανθρωπίας, εὐρίσκει αὐτὴν τὸ κυριώτατον ἐλαττήριον μεγάλης τινὸς ἠθικῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐν τῇ Θεοκρατικῇ Ἀσίᾳ οἱ Νομοθέται καὶ οἱ Ὅσιοι αὐτῆς ἐκήρυξαν τὴν φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν πρὸς πᾶν εὐψυχον συμπάθειαν, ὡς τι μυστήριον, ὅπερ ὡς θεολογικὴν τοῦ Πανθεϊσμοῦ θεωρίαν ὑπετίθειεν ἡ Ὄρρανοτροφία, καὶ ὡς ἠθικὸν ἀξίωμα ἡ φιλοσοφία αὐτῶν.

Ὁ Μωϋσῆς, ὁ θεόπνευστος ἐκείνος κολοσσὸς τῆς Ἰσραὴλ Γραφῆς, διέταξεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Παντοκράτορος τὴν πρὸς τὰ ὄρρανα καὶ τὰς χήρας παραχώρησιν μέρους τῶν καρπῶν τῆς γῆς· « Ἐπιδέκατον δώσεις τῷ ὄρρανῳ καὶ τῇ χήρᾳ καὶ πᾶσαν χήραν καὶ ὄρρανόν οὐ κακώσετε ». Καὶ οἱ θεοὶ προφητῆται ἐρμηνεύοντες τὰς Μωσαϊκὰς ἐντολάς προέτροπον καὶ οὕτοι τὴν πρὸς τὰ ὄρρανα καὶ τὰς χήρας περίθαλψιν· « Ὄρρανόν καὶ χήραν ἀναλήψεσθε », λέγει ὁ προφητὴν Δαβὶδ.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ἡ μὲν φιλοσοφία ἐδίδασκε τὴν φιλανθρωπίαν, ἡ δὲ Πολιτεία θεωρήσασα αὐτὴν ὡς πολιτικὴν ἀρετὴν, ἐφήρμοσεν αὐτήν. Ὁ Σόλων καὶ ὁ Πεισίστρατος ἐνομοθέτησαν τὴν ἐν τῷ Πρυτανεῖῳ, δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἀνατροφὴν τῶν ὄρφανῶν τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος δοξασθέντων πολιτῶν. Ὁ δὲ Πλάτων παραγγέλλει εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὴν πολιτείαν τὴν ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν φροντίδα, ἣν δευτέραν αὐτῶν γένεσιν λίαν εὐστύχως ἀποκαλεῖ. Διότι τὰ ὄρρανα στερούμενα πατρὸς καὶ μητρὸς χηρίζουσι νέων ἄλλων προστατῶν. Οὗτοι δὲ ὑπὲρ αὐτῶν φιλοσπύργως φροντίζοντες, νέοι πατέρες τῶν ὄρφανῶν τούτων ἀποκαθίστανται, καὶ νέων εἰς αὐτὰ ὑπαρξίν, οὕτως εἰπεῖν, παρέχουσι.

Κυρίως ὅμως ὁ χριστιανισμὸς ἀνέπτυξε θαυμασταίως τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φιλανθρωπίας ἥτοι τὴν Ἀγάπην, διότι συνεπέρανεν πᾶσαν τὴν θείαν αὐτοῦ διδασκαλίαν εἰς μίαν ὑψηλὴν ῥῆσιν, « Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν ». Διὰ τοῦτο τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὰς θλίψεις τῶν δυστυχῶν ἐπαρχόρησε, καὶ τὰς κακουχίας τῶν πασχόντων ἐθεράπευσε, καὶ τὰς πολυειδεῖς τοῦ βίου πικρίας, διὰ τῆς μελλούσης ἐλπίδος, ἐγλύκηνεν. Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς μὲν τοὺς δυστυχεῖς ἔλεγε· « Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· » πρὸς δὲ τοὺς εὐπόρους ἐνετείλατο τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, οὐχὶ ὡς τινὰ θεολογικὴν θεωρίαν, ἢ ὡς τινὰ πολιτικὴν διάταξιν, ὡς ἔπραξαν οἱ νομοθέται τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὡς δόγμα, οὕτως εἰπεῖν, πίστεως, καὶ ὡς αἰτίαν αἰωνίου σωτηρίας, ἢ αἰωνίου κολάσεως· « Δεῦτε, εἶπεν, οἱ » εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν » ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν· ἐπεινάσα γὰρ καὶ » ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, γυμνὸς ἦν καὶ περιεβάλετέ » με. Ὅτι γὰρ τοιοῦτον ἐποιήσατε πρὸς ἕνα τῶν » πτωχῶν ἀδελφῶν μου, ἐμοὶ ἐποίησατε. » Ἀφ' ἐτέρου δὲ, καταδικάζει εἰς αἰωνίαν κόλασιν τοὺς ἀναλήτους καὶ ἀνελεήμονας· « Πορεύεσθε, εἶπεν,

« ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον »
 « ἐπεῖνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν ἀσθε-
 ν νῆς ἦν καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἤλθετε πρὸς με. »
 Ὅτε δὲ ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς εἶδε τὰ παιδία
 « ἄρατε, εἶπε, τὰ παιδία ἔρχεσθε πρὸς ἐμέ » καὶ
 τὰς χεῖρας, μετὰ θείας τῷ ὄντι προβάτης, τιθεῖς
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, κηλύγει αὐτὰ, καὶ πρὸς
 τοὺς ἀκολουθῶντας ἔλαλε· Δέξασθε ὡς πατέρες φιλό-
 στοργοὶ καὶ ὡς τρυφεραὶ μητέρες περιθάλψατε τὰ
 ὄρφανὰ παιδία. « Ὅς γὰρ ἐάν δέξηται παιδίον
 « τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται
 « καὶ ὁς ἐάν ἐμὲ δέχηται, τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν
 « ἐν τοῖς οὐρανοῖς δέχεται. » Τοιοῦτόν ἐστιν, ἐν
 ὀλίγοις, καὶ τὸ γράμμα, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ χρι-
 στιανισμοῦ, ὅστις ἀνέπτυξε, καὶ εἰς τὸν ἀνώτατον
 βῆμα τῆς τελειότητος ἔφερε τὴν ἐννοίαν τῆς φι-
 λανθρωπίας, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοσούτους αἰῶνας διέ-
 θρεψεν ἡ Ἀσιατικὴ Θεοσοφία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φι-
 λοσοφία.

Ἄμα ὡς τὰ θεῖα ταῦτα ῥήματα ἐκρῦχθησαν παρ-
 ῥησία, ἢ πρὸς τοὺς πάσχοντας, τοὺς ἐνδεεῖς, καὶ τὰ
 ὄρφανὰ συμπάθεια τῶν πρώτων χριστιανῶν ὑψώθη
 μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, ἐν τῷ
 μέσῳ τοῦ ἐγῶϊσμοῦ τοῦ καταρρέοντος ἀρχαίου
 κόσμου.

Ὅθεν καὶ ὁ πρῶτος τῶν Βυζαντινῶν Βασιλεὺς
 ἐσύστησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὰ 335 μ.
 Χ. ξενῶνα, ἤτοι νοσοκομεῖον, καὶ συγγρῶνος ὄρ-
 φανοτροφεῖον, ὅπερ ὁρῶντων καταγῶγιον ἀποκα-
 λουσιν οἱ Βυζαντινοὶ συγγρῶσις. Μόλις δὲ περὶ
 τὴν ἕκτην ἑκατονταετηρίδα ἐσύστηθη, κατὰ μίμη-
 σιν τούτου, ὁμοίον ὄρφανοτροφεῖον ἐν Ῥώμῃ. Περὶ
 τὴν ἐβδόμην ἐσύστηθη τοιοῦτον ἐν Γαλλίᾳ· βελτιωθὲν
 δὲ καὶ κατ' ὀλίγον ἐσύστηθησαν, κατὰ μίμῃσιν
 τῆς Ἀνατολῆς, ὄρφανοτροφεῖα, νοσοκομεῖα, καὶ
 παντὸς εἶδους φιλανθρωπικὰ καταστήματα, εἰς
 ἀπάσας τὰς ἐπιστήμους πόλεις τῆς ἐσπερίας Εὐ-
 ρώπης.

Ἐν ᾧ ὅμως οἱ χριστιανικοὶ τῆς Λύσειως λαοὶ πο-
 λιζόμενοι ἔτι μᾶλλον, διὰ τῆς προσελεύσεως τῶν
 Ἑλληνικῶν γραμμῶν ἀνήγειρον ἀπανταχοῦ νοσοκο-
 μεία καὶ ὄρφανοτροφεῖα, στίφη βιβλίων καταρτίζον
 τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ξενῶνα, καὶ ἐπυρπάλουν
 τὸ ἐκεῖσε πρῶτον ὄρφανοτροφεῖον· καὶ ἐν ᾧ ἐν τῇ
 ἐσπερίᾳ Εὐρώπῃ ἐγένετο φιλόφρονος μερίμνη ὑπὲρ
 τῶν ὄρφανῶν, τῶν γηρῶν, καὶ τῶν πασχόντων, ἐν
 τῇ Ἀνατολῇ ἐσφάζοντο ἀνελθεῖς οἱ πατέρες, καὶ
 ἀγκλωπίζοντο τὰ ὄρφανὰ καὶ οἱ γῆραι. Ἀπ' ἐνός
 ἡμῶν τοῦ πατρὸς τῶν ὄρφανῶν Ἰωάννου Χριστοῦ· καὶ
 ἀπ' ἑτέρου ἐμπνεύζετο ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐβε-
 βηλοῦντο τὰ ἅγια τῶν ἁγίων αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀ-
 σθεῶν τούτων βιβλίων.

Ἐκτοτε ἡ Ἑλλάς ἢ τὸν Κόσμον φωτίσασα, κατέ-
 στη ἄριστῳ ὄρφανῶν καὶ γηρῶν κατακλιζομένων
 οἰκτρὸν κακοκλήριον· ἢ δὲ γὰρ φωνὴ τῶν πα-
 σχόντων ἐχάνετο, ὡς ἡ φωνὴ τῶν ἐν ἐρήμῳ βιών-
 των. Οὕτω διεκόπησαν βικίως αἱ τύχαι τοῦ Ἑλ-
 ληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις μόλις πρὸ τριῶν ἐτῶν

ἤρχισεν ἐν ἀναζῇ πάλιν ἐν τῇ κοιτίδι τῆς γεννή-
 σεως αὐτοῦ.

Διότι ἅμα ἡ μικρὰ αὕτη γωνία τῆς Ἑλληνικῆς
 γῆς, θεῖα ἀρωγῇ καὶ συνάρσει, ἠλευθερώθη, τὸ ἐμ-
 φωλεῖον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐ-
 γανὲς αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας ἀνεσάνη πάλιν
 ἀμυαῖον, ὡς ὑπῆρχε πρὸ τῆς ἀποτόμου διακομιῆς
 τῆς τύχης αὐτοῦ. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος,
 ἐν τῷ μέσῳ ἀναριθμήτων πολλάνκις δυσχερειῶν, καὶ
 ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος, καὶ μετὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα
 ἐφρόντισαν σπουδαίως ἵνα περιθάλψωσι τὰ ὄρφανὰ,
 τὰς γῆρας καὶ τοὺς πάσχοντας ἐνδεεῖς. Τότε ἐσυ-
 στήθη παρὰ τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου τὸ ἐν Αἰ-
 γίνῃ ὄρφανοτροφεῖον, ἐν ᾧ ἐπρέποντο, καὶ ἐξεπαι-
 δεύοντο τὰ ὄρφανὰ τῶν ὁποίων οἱ πατέρες, ἐνδοξῶς
 πεσόντες εἰς τὸν ὑπὲρ ἀναξαρτησίας τῆς πατρίδος
 ἀγῶνα, ἐγκατέλιπον ὡς ἱερὴν παρηκταθήκη τὰ
 τέκνα αὐτῶν εἰς τὴν φροντίδα τῆς κοινῆς ἡμῶν
 πατρίδος.

Ἡ δὲ Βασιλεία, ἀπ' ἧς στιγμῆς καθιδρύθη, Θεῖα
 εὐδοκίᾳ, ἐν Ἑλλάδι, ἐνεσχηλῆθη ἀνεκδότως εἰς τὴν
 θεραπείαν τῶν πολυειδῶν παθημάτων τοῦ ἀνα-
 ξιοπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους. Ἐν ὀλιγοστέῃ δὲ διαστή-
 ματι ἐπαγίωσε τὴν δημοσίαν τάξιν, ἐσύστησε, συν-
 ἰδραμῇ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κράτους ὁμογενῶν,
 δημοτικὰ καὶ ἀλληλοδιδασκτικὰ ἀρρένων καὶ κορα-
 σίων Ἐκπαιδευτήρια, Γυμνάσια, Παναπιστήμιον,
 Πολυτεχνεῖον, Ἐκπλησιαστικὴν καὶ Στρατιωτικὴν
 Σχολὴν, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ καταστή-
 ματα διαδίδοντα τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα εἰς ἄ-
 πασαν τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Συγ-
 χρόνως δ' ἐσύστησε Νοσοκομεῖα, Τυφλοκομεῖον καὶ
 τέλος Ὀρφανοτροφεῖα πρὸς περίθαλψιν τῶν πα-
 σχόντων, καὶ πρὸς μόρφωσιν τῶν ἀπόρων ὄρφανῶν
 παιδίων.

Τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως τοῦ παρόντος Ὀρφανο-
 τροφείου συνέλαβον ἀξιοσέβαστοί τινες κυρίαί, ὅτε
 ἡ ἀληθὴς νόσος γαλέρα τοσούτα μεταξὺ ἡμῶν ἄρη-
 σιν ὄρφανὰ. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἐκοινοποίησαν πρὸς
 τὴν Α. Μ. ἢ δὲ Γαλινοτάτη Βασίλισσα, ἀποδεχο-
 μένη ἀείποτε εὐνοικῶς πάντα τὰ καλὰ, καὶ ἐξαι-
 ρέτως ὅσα συντελοῦσιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν
 εὐμερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, οὐ μόνον ἀσμέ-
 νως παρεδέχθη αὐτὴν καὶ τὴν Βασιλικὴν Αὐτῆς
 προστασίαν ἀπένευμεν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἰκεσίᾳ τῶν εἰ-
 ρημένων κυριῶν εὐμενῶς συνήνεσεν ἵνα σεμνίνηται
 τὸ νεοσύστηθὲν τοῦτο κατὰ τὴν διὰ τοῦ περι-
 κλοῦς Αὐτῆς ὀνόματος.

Τὸ Ἀμαλίσιον Ὀρφανοτροφεῖον δεχόμενον, κατὰ
 τὸν δι' Ἰωάννου Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐγκριθέντα
 κανονισμὸν, κοράσια ὄρφανὰ πατρὸς καὶ μητρὸς
 ἀπὸ ἑξ ἕως δώδεκα ἐτῶν ἡλικίας, διπλοῦν πρεσ-
 θετο σκοπὸν· α', τὴν ἠθικὴν ἀγωγὴν τῶν κορασίων,
 καὶ β', τὴν οἰκιακὴν καὶ βιομηχανικὴν, οὕτως εἶπεν,
 ἀνατροφὴν αὐτῶν.

Οὕτως τὰ ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἀνατροφέ-
 μενα ὄρφανὰ κοράσια διδάσκονται μὲν τὰ ἀπολύτως
 ἀναγκαῖα γράμματα, ἤτοι ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν,

σύντομον κατήχησιν, αριθμητικήν, καὶ ἀπλοσὺλληνικὴν γραμματικὴν ἀσκούνται δὲ κυρίως εἰς παντοῖα γυναικεία χειροτεχνήματα, καὶ ἐνασχολοῦνται καθ' ἑκάστην καὶ ἐναλλάξ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν.

Τὸ Ἀμαλίσιον Ὀρφανοτροφεῖον ἐδέχθη κατ' ἀρχάς, ἀναλόγως τῶν τότε πύριων, 15 ὄρφανὰ κοράσια· καθ' ὅσον δ' αἱ συνδρομαὶ ἤρχοντο πανταχόθεν, ὁ ἀριθμὸς κινήθη μέχρι τῶν 20· ἔπειτα μέχρι τῶν 25, καὶ ἤδη ἔρθασε μέχρι τῶν 30. Τόσα δύνανται, καὶ ὅπως ἐν ἀνέσει, ἔντα τοποθετηθῶσιν ἐν τῷ παρόντι οἰκίῳ.

Τὰ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου διαλαμβάνονται λεπτομερῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐκθέσει, δημοσιευθῆσει δαπάνη τοῦ φιλογενοῦς Κ. Α. Κορομηλά. Αναφέρομεν δὲ μόνον ἐνταῦθα ὅτι τὸ καταγραφέν ὀλικὸν κεφάλαιον ἀναβαίνει εἰς 222,842· 41/00

ἦτοι

Καταθέσεις εἰς τὴν Τράπεζαν.	δρ.	117,332·98.
Ἀγορὰ 45 Μετοχῶν.	»	52,950
Συνδρομὴ ἐπὶ τόκῳ τῆς Κ. Πριγκ. Μαρίας Ὑψηλάντου.	δρ.	6,000.
Καθυστεροῦντα.	»	25,108· 9.
Ὑπόλοιπον εἰς μετρητά.	»	2,848·52.

Τὸ ὅλον δρ. 204,239·59.

Ἐκτακτὸς δαπάνη εἰς προπαρασκευὴν τοῦ καταστήματος, εἰς ἐπισκευὰς τῆς οἰκίας, εἰς σκευὴ κ.τ.λ. πρὸς δὲ καὶ τακτικὴ δαπάνη εἰς ζωοτροφίαν, ἱμκτισμὸν, μισθοὺς, ἐνοίκιον, κτλ. μηνῶν 14. δρ. 18,602·72.

Τὸ ὅλον δρ. 222,842·41.

Πρὸς τούτοις τὰ σεβαστὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκοινοποίησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ὁ φιλογενέστατος βερόνος Κύριος Συμεὼν Γ. Σίνας, υἱὸς τοῦ αἰοιδίμου βερόνου Γεωργίου Σίνα ἐδωρήσατο εἰς τὸ Ἀμαλίσιον Ὀρφανοτροφεῖον εἴκοσι χιλιάδας φιορινίων, ἦτοι δραχμὰς ὡς ἔγγιστα 54,000, τὰς ὁποίας ἀπεφάσισεν ἡ Σεπτῆ Προστάτις ἵνα δαπανηθῶσιν εἰς τὴν ἀνεγερσιν καὶ οἰκοδομήν καταλλήλου καταστήματος τῶν ὄρφανῶν κορασίων.

Τριαύτη ἐξαισία καὶ μυρίων ἐπαίνων ἀξία ὑπῆρξεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἀείποτε ὑπάρξει ἡ φιλοπατρία, ἡ φιλογένεια, καὶ ἡ γενναϊόφρων προθυμία τῶν ἀπανταχοῦ, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἐσχατίας τῆς γῆς, εὐρισκομένων ὁμογενῶν ἡμῶν Ἑλλήνων, ὑπὲρ τῆς ἐπιτεύξεως αἰουδ' ἠποτε κοινωφελοῦς καὶ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ. Τοιοῦτον εὐγενὲς καὶ γενικὸν φρόνημα ἀρκεῖ, νομίζομεν, ἵνα καταδείξῃ εἰς πάντας τὸν ἀκατάσχετον προορισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ὑπεροχὴν, καὶ τοὺς ἀδιαφιλονεικίτους αὐτοῦ τίτλους εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ πεπολισμένου τῆς Εὐρώπης κόσμου.

Ἡ μέχρι ταῦδε πρόοδος τῶν κορασίων ἐστὶν ἀ-

ρίστη καὶ ἀξιοσημείωτος, οὐ μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰ χειροτεχνήματα, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ὑγιεινὴν. Ἐκ τούτων δύναται πᾶς τις νὰ εἰκάσῃ ὅποια ἔσεται καὶ ἡ εἰς τὸ μέλλον πρόοδος. Σημειωτέον ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν κορασίων, ὡς ὄρφανὰ καὶ ἐγκαταλειμμένα, εἰσῆλθον εἰς τὸ κατάστημα ἰσχνὰ, ἀσθενῆ καὶ εἰς κατὰστασιν ἐντελοῦς σχεδὸν ἀγνοίας καὶ ἀγροικίας. Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, οὐ μόνον ἡ ἠθικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ φυτικὴ αὐτῶν κατὰστασις ἐβελτιώθη. Καὶ ἡ μὲν ἠθικὴ πρόοδος ἀφείλεται εἰς τὴν ἀκμάστον ἐπιτήρησιν τῆς προέδρου κυρίας Ζωῆς Σούτσου, καὶ τῶν λοιπῶν σεβαστῶν μελῶν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς κυρίας, λέγω, Κυριακούλας Κριεζῆ, κυρίας Ἀνδρομάχης Ρενιέρη καὶ κυρίας Εὐφροσύνης Ν. Δραγούμη· οὐχ ἥττον δὲ εἰς τὴν μητρικὴν μέριμναν τῆς διευθυντρίας κυρίας Μαρίας Παρζάνσκι, τοῦ διδάσκοντος τὴν Ἑρὰν Ἱστορίαν σεβασμίου ἱερομονάχου κυρίου Ἱερεμίου Καζάκου, τῆς διδασκαλίσεως κυρίας Χρουσούλης, καὶ τοῦ γραμματέως κυρίου Α. Λεονάρδου. Ἡ δὲ ὑγιεινὴ αὐτῶν πρόοδος ἀφείλεται εἰς τὴν ἀπλὴν καὶ καλὴν δίαιταν, καὶ κυρίως εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ σοφοῦ ἱατροῦ τοῦ καταστήματος Κ. Πρινάρη, τοῦ ὀφθαλμιατροῦ κυρίου Ἀνγκνωστάκη, καὶ τοῦ ὀδοντοῦατροῦ κυρίου Μιμηῆ, ὅσας εἰδικὰ ἀσθένειαι ἀπαιτοῦσι τὴν παρουσίαν αὐτῶν, δωρεὰν πάντων προσφερόντων τὰς φιλανθρωπικὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον· ἀφείλομεν δὲ νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τὸν κύριον Καζάκον προπύροντα προθύμως, καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ ζωῆς αὐτοῦ δωρεὰν τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα εἰς τὸ παρὸν ἴδρυμα.

Στρέφωμεν ἤδη τὸν λόγον πρὸς ὑμᾶς, φίλτατα κοράσια, λέγω ὑμῖν νῦν, ὅ,τι καὶ ἄλλοτε πολλάκις σὰς εἶπον Ἀποβάλετε τοῦ λοιποῦ τῆς ὀρφανίας τὴν σκυθρωπότητα, καὶ τῆς ξενώσεως τὴν ἀθυμίαν· διότι ἐν τῇ δευτέρῃ ὑμῶν ταύτῃ γεννήσει πατέρας μὲν ἔχετε τὰς ΛΑ· ΜΜ., μητέρας δὲ τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν, τροφιδότην τὸ εὐγενὲς Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ παρηγορίαν τὴν συμπάθειαν ὅλων τῶν εὐκισθῆτων κυριῶν. Παρ' ὑμῶν ἤδη οὐδὲν ἕτερον ἀπαιτεῖται, εἰ μὴ ἐπιμέλεια περὶ τὴν σπουδὴν, τὰ χειροτεχνήματα καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, εὐπειθείᾳ πρὸς τὰς διευθύνουσας καὶ διδασκούσας, καὶ καθημερινὴν ἱκεσίαν πρὸς τὸν Ὑψίστον Θεὸν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς εὐκλείας τῶν Α·Α· Μ·Μ· τοῦ Τρισεβάστου ἡμῶν Ἀνακτος καὶ Κυρίου, καὶ τῆς Γαληνοτάτης Βασιλίσσης, τῆς Σεπτῆς ὑμῶν προστάτιδος.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΝΑΝΙΟΥ.

—ο—

Τὴν παροῦσαν εἰκόνα, παριστάνουσαν τὸν θάνατον τοῦ Ἀνανίου, ἃν διηγῶνται αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (Κεφ. Ε'), ἀφιερῶμεν πρὸς ἐκεῖνους